

Del, Hærens Sømnevæsen, har haadt, og deraf har det ogsaa været en naturlig Følge, at dette Baaben, den aktive Sømne, ikke har kunnet udvikle sig paa en saa fyldestgørende Maade som Sømnen under Hæren. Men der findes altsaa egentlig ikke nogen lovbestemt Ordning af det aktive Sømnevæsen. Væde Medlemmer ville saaledes ogsaa se, at der overhoved kun i en meget uegentlig Grad kunde være Tale om en Omændring af en Ordning, som ikke findes, i alt Fald ikke nogen lovbestemt Ordning. De ærede Medlemmer ville ogsaa se, at det Vædringsforslag, der her foreligger, aldeles ikke indeholder nogensomhelst Omændring af nogen Ordning. Jeg skal oplyse ærede Medlemmer derom ved at tage de enkelte Punkter for, som Forslaget indeholder. Naar ærede Medlemmer ville se efter i Bilagene til Vædringsforslagene, saa ville de se, at Posterne Nr. 1 og 2 omhandle en forhøjet Lønning til tre Personer, til hvis Ansættelse der allerede er givet Bevilling paa det foreliggende Finanslovsforslag, nemlig til en Legner og to Maskinasjister. Det oplyses nemlig her i Bilagene, at Erfaringen har vist, at disse Personer ikke have kunnet faas for den Løn, som man tilstiger at give. Det er nemlig nødvendigt, at det er Folk med teknisk Udbannelse, og det er ikke saa unaturligt, at en Legner af denne Art ikke har kunnet faas for 1,020 Kr., men hans Løn har maattet forhøjes med det Beløb, der her er bragt i Forslag, nemlig 420 Kr.; hele Summen tilstiges saaledes at skulle være 1,440 Kr. Jeg tror ikke, man kan sige, at det er en særdeles stor Løn for en Mand, hos hvem der udfordres saadanne Kvalifikationer, som det uden Tvivl maa være Tilfældet her. Det Samme gjælder om de to Maskinasjister, til hvem der ligeledes paa Finanslovsforslaget er opført Lønning. De have ikke kunnet staffles for de opførte Beløb, og man har derfor maattet foreslaa deres Lønning forhøjet med henholdsvis 400 og 200 Kr., hvorved det Beløb 600 Kr. fremkommer, som staar anført under Post 2. — Dernæst komme Posterne 3 og 4, det er ganske vist to nye Poster. I den ene omhandles Antagelse af en ny Arbejder i Whiteheads Magasin og i Post 4 Antagelsen af en Laboratoriearbejder i Værkstedet. Det er en Ansættelse af to nye Arbejdere, men jeg tror vistnok, at Alle vilde give mig Ret i, at man ikke godt kan kalde dette en Omændring af Planen for Sømnevæsenets Ordning. (Ordføreren: Undtagen jeg). Jeg hører ikke, hvad den ærede Ordfører siger. (Ordføreren: Jeg giver ikke den ærede Væder Ret). Jeg kan endnu ikke høre, hvad den ærede Ordfører siger; den ærede Ordfører maa tale høiere, naar han ønsker at blive bejvaret. Ansættelsen af disse to Arbejdere er naturlig nødvendiggjort ved det større Antal af Whiteheadste Løpdeoder, som er anskaffet, og navnlig for deres Anbringelse i det nye Pantserbatteri „Helgoland“, saaledes som det ogsaa

findes oplyst i Bilagene til Vædringsforslagene. Altsaa, de fire første Poster ere ikke andre end saadanne, som omhandle Forhøielse af Lønninger til 3 Personer og Ansættelse af to Arbejdere til en Sum af 700 og 800 Kr. Jeg tror ikke, man med Billighed kan sige, at disse Lønninger for Arbejdere ved et Arbejde, der er af en saa farlig Bestaaffenhed som det, der her omhandles, kunne siges at være for høie. De sidste tre Poster gaa ind under Overkriften „Vævelse og Forsøg“. Det kan jo vistnok ikke være under denne Del af Forslaget, at den ærede Ordfører mener, at der skulde indeholdes en Omændring af Sømnevæsenet, thi det er netop denne Del af Forslaget, til hvilket han har stillet et Undervædringsforslag, for delvis at tiltræde noget af det, der her forlanges. Hvad der her fordrer, er, som sagt, en forhøjet Bevilling til at give en fyldestgørende Vævelse end hidtil med disse her under Post 5 og 6 nævnte Løpdeodaade. Det er ogsaa, forekommer det mig, ikke Andet end, hvad man maa anse som en naturlig Følge af, at der jo i Hærens Løb er anskaffet et større Antal af saadanne Daade — og Folkethinget har jo altid stillet sig velvillig ligeoverfor disse Anstæffelser — at der derfor ogsaa ønskes foretaget større Vævelse med dem. Endelig kommer det sidste Punkt, „et praktisk Vævelseskursus i Sømnelære“. Det er heller ingenlunde noget Nyt, thi der er, som det findes oplyst i Bilagene, allerede et theoretisk Kursus i denne Lære ved Uddelingen, og det er naturligt, til Vævelse af Mandskab og Befalingsmænd, men Uddelingen og Ministeriet have jo ment, og vistnok med fuld Rette, at det var af overordentlig stor Betydning, at der til et theoretisk Kursus, ogsaa blev føiet et praktisk Kursus, altsaa et Kursus i ligefrem Betjening af Minerne, Sprængning osv.; men Enhver vil kunne sige sig selv, at der for at gjøre dette praktisk og udføre det fordrer, at der bevilges Penge til at benytte det Materiel, som jo under Forsøgene bliver ubrugeliggjort ved Sprængning osv. Hvis jeg har forstaaet Forslaget ret, er det ogsaa dertil, man sigter med dette Beløb, at kunne have det nødvendige Materiel til Brug ved Vævelserne. Jeg kan nu ikke se rettere, end at, ligesom disse Forslag i og for sig ikke indeholde blot en Flig af en Omændring af Ordningen, saaledes er i og for sig hvert enkelt af dem saa vel begrundet, at jeg ikke skjøner rettere, end at det høie Thing, som overhoved har stillet sig velvilligt overfor Udviklingen af Sømnevæsenet, ogsaa maatte være villigt til at tiltræde disse Forslag. Det er jo det høie Thing bekendt, at der ved Sømnetjenesten er foresaldet forskjellige Uheld ved Betjeningen af Minerne. Det er jo et Baaben, som er saa overordentlig farligt at behandle, at man ikke kan undre sig over, at noget Saadant kan hende; men der er dog al Sandsynlighed for, at Skylden for, at saadanne Uheld